

archiepiscopi, quod ipse nec vellet nec teneretur adesse, dixit ex parte magistri Wilbrandi, quod ipse nollet adesse, et sic nihil amplius actum est illa die, nisi quod procurator episcopi proposuit subtrahi sibi copiam probationum, et hoc esse per archiepiscopum, qui castellanos suos, quos episcopus testes nominaverat, non exhiberet nec cogeret, sicut ex forma arbitrii tenebatur. Consequenter ad me Verdam reversus decanus et ego una cum ipso alium diem et eundem locum Sutherem partibus statuimus ad producendos testes et attestaciones publicandas per tales literas:

(VII.) „Reverendo domino G[erhardo], Bremensi archiepiscopo, H[einricus] quondam abbas in Walchenreth, C[onradus] decanus Sancti Andree in Hildensem devotum cum orationibus obsequium. Significavit nobis dominus Iso, Verdensis episcopus, quod testes suos castellanos vestros hactenus non potuit habere, quos tamen secundum formam arbitrii exhibere et ad ferendum testimonium compellere debebatis. Ne igitur ex defectu testium veritas occultetur, nos ex injuncto nobis officio honestatem vestram rogamus et, sicut possumus, mandamus, ut castellanos vestros, quos dictus episcopus aliquotiens viva voce et nos literis nostris vobis expressimus, sabbato proximo post festum Martini primo venturum Sutherem proferendo testimonio venire faciatis, quem locum et quam diem tam vobis quam dicto episcopo ad producendos testes et attestaciones publicandas statuimus. Quia vero ego H[einricus] quondam abbas in Walchenreth sigillum proprium non habui, usus sum sigillo Wieboldi canonici Hildensemensis.“

Ad diem ergo predictam et locum cum venissemus, recepto juramento a nuncio nostro Bernhardo, procuratore episcopi, quod literas nostras jam dictas archiepiscopo presentasset, partem ejusdem archiepiscopi diligenter requisivimus, et tota illa die usque in secundam feriam exspectavimus. Sed cum nec adhuc pars archiepiscopi adesset, licet sepius a nobis requisita, in presentia plurium et honestorum virorum, qui tunc aderant, fecimus legi literas,